

797 Sandell-Berg, C.W. Túrmezei Erzsébet Svéd népdal

Ó, ter-jeszd ki, Jé - zu - som, Ol - tal - ma - zó szár - nyad,
 És csi - tít - s el szí - vem - ben Bút, ö - rö - mőt, vá - gyat!
 Légy min - de - nem, légy fé - nyem: Sö - té - ten jő az éj,
 Nagy ir - gal - mad - ból él - nem Szün - te - len te se - gélj!

2. Ó, mosson meg az értem Bőven hullt drága vér!
 Új lélekért könyörgök, Újult akarater'. Kicsik, nagyok,
 mind kérünk: örködj vigyázva ránk! Békecségedbe
 térünk, Te áldd meg éjszakánk!

2018.10.31.

255. Régi magyar dallam.

Mely i - gen jó az Úr Is - tent dí - csér - ni,
 Fel - sé - ged - nek, én U - ram, é - ne - kel - ni,
 Szent ne - ve - det dí - csér - vén ma - gasz - tal - ni
 És min - de - nütt e vi - lá - gon hir - det - ni.

2. Igen reggel irgalmadat hirdetni, Igazságodról éjjel
 gondolkodni, Hegedűvel, orgonával zengetni, Min -
 den éneklő szerszámmal tisztelni.

3. Csudaképpen én vigasztalást vészek, Cseleke -
 detidre hogyha tekintek, Kezeidnek munkájában ör -
 vendek, Teremtőmnak, megváltómnak éneklek.

625

1. Te-hoz-zád jö-vünk már Is - te-nünk, ne szól-jon I-géd hi - á - ba!
 A szí-vünk oly ső - tét, ó, se-gíts, é-lesz-sze I-géd vi - lá - ga.
 Áldd meg, ó, U-ram ez é - ne-künk, le-gyen már csak ti-ed é - le-tünk,
 Ne szól-jon I-géd hi - á - ba, ne szól-jon I-géd hi - á - ba!

2. A fülünk Igédre nem figyel, lábunkkal járunk a sárba'. Vágyaink szakítanak Tőled el, nem fénylik mécsünk világa. Ó, Uram, templomod hadd legyen, a szívünk megszentelt hely legyen! Ne szóljon Igéd hiába, ne szóljon Igéd hiába!

390. *Luther M.(?) Wittenberg, 1529.*

E- rős vár a mi Is- te- nünk, Jó
 Ha ő ve- lünk, ki el- le- nünk? Az
 fegy- ve- rünk és paj- zsunk,
 Úr a mi ol- tal- munk. Az
 ős el- len- ség Most is ül- döz még, Nagy
 a se- re- ge, Csa- lárd- ság fegy- ve- re;
 Nincs i- lyen több a föl- dön.

2. Erőnk magában mit sem ér, Mi csakhamar eles-
 nénk, De küzd értünk a hős vezér, Kit Isten rendelt
 mellénk. Kérdezed: ki az? Jézus Krisztus az, Isten
 szent Fia, Az ég és föld Ura, ő a mi diadalmunk.

3. E világ minden ördöge Ha elnyelni akarna, Minket
 meg nem rémítene, Mirajtunk nincs hatalma. E világ
 ura Gyúljon bosszúra: Nincs ereje már, Reá ítélet vár,
 Az ige porba dönti.